

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Ndob/30/2023
Identifikačné číslo spisu:	8121206050
Dátum vydania rozhodnutia:	14.12.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:8121206050.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a JUDr. Eriky Čanádyovej, v spore žalobcu JUDr. Petra Žoldoša, Košice, Žriedlová 3, správcu úpadcu STAVUNION, s.r.o. v konkurze, Výsoké Tatry, Tatranská Lomnica 265, IČO: 36 464 147, zastúpeného advokátskou kanceláriou CORVIN LEGAL s. r. o., Košice, Thurzova 1524/6, IČO: 55 205 895, proti žalovanému PhDr. Jánovi Jankurovi, podnikajúcemu pod obchodným menom PhDr. Ján Jankura - J-Interiér, Stará Lesná 155, IČO: 33 086 826, zastúpenému advokátkou Mgr. Luciou Lorenčíkovou, Poprad, Murgašova 86/1, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o nesúhlase Krajského súdu v Košiciach s postúpením sporu Krajským súdom v Prešove, takto

rozhodol:

P r í s l u š n ý m na konanie a rozhodnutie o odvolaní je Krajský súd v Košiciach.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach listom z 9. augusta 2023 predložil spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky z dôvodu nesúhlasu s postúpením sporu Krajským súdom v Prešove podľa § 43 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“). Svoj nesúhlas odôvodnil tým, že podľa § 36 CSP sa príslušnosť súdu (vecná, kauzálna, funkčná a miestna) určuje podľa okolností v čase začatia konania, pričom takto určená príslušnosť trvá až do skončenia konania. V posudzovanej veci sa odvolacie konanie začalo podaním odvolania proti rozsudku Okresného súdu Prešov dňa 9. mája 2023, a nie dňa 14. júna 2023, kedy Okresný súd Prešov podľa § 377 CSP predložil odvolanie Krajskému súdu v Prešove. V čase podania odvolania bol funkčne príslušným súdom na jeho prejednanie Krajský súd v Prešove. Funkčná príslušnosť Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu v obchodných veciach je podľa § 34 ods. 2 písm. c) CSP daná iba na konania začaté na Okresnom súde Prešov po 31. máji 2023 [§ 22 písm. e) CSP]. Na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu, ktoré nebolo vydané v konaní podľa § 34 ods. 2 písm. c) CSP, sa vzťahuje ustanovenie § 34 ods. 1 CSP, podľa ktorého o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Zo znenia prechodného ustanovenia § 471c CSP podľa názoru Krajského súdu v Košiciach nevyplýva, že od 1. júna 2023 došlo k zmene príslušnosti súdov, ktoré boli vecne a miestne

príslušné podľa predpisov účinných do 31. mája 2023. Zdôraznil tiež, že zmyslom princípu okamžitej použiteľnosti (novej) procesnej úpravy na všetky prebiehajúce konania začaté podľa doterajších predpisov (§ 470 ods. 1 CSP), je zabezpečiť hladký a bezproblémový procesný režim súdnych konaní, a nie hromadné postúpenie všetkých obchodnoprávných sporov z Krajského súdu v Prešove na Krajský súd v Košiciach, čo sa javí ako ne hospodárne a neefektívne, s priamym vplyvom na právo na zákonného sudcu.

2. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) ako súd spoločne nadriadený Krajskému súdu v Prešove a Krajskému súdu v Košiciach podľa § 43 ods. 2 CSP, po posúdení predloženého nesúhlasu s postúpením sporu na odvolacie konanie, dospel k záveru, že nesúhlas Krajského súdu v Košiciach nie je dôvodný.

3. Podľa článku 4 ods. 1 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

4. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

5. Podľa § 40 CSP, súd aj bez námietky skúma vecnú príslušnosť, kauzálnu príslušnosť a funkčnú príslušnosť počas celého konania; kauzálnu príslušnosť v obchodnoprávných sporoch súd skúma iba do otvorenia pojednávania alebo predbežného prejednávania sporu.

6. Podľa § 43 ods. 2 CSP, ak súd, ktorému bol spor postúpený, s postúpením nesúhlasí, bezodkladne predloží súdny spis bez rozhodnutia spoločne nadriadenému súdu na rozhodnutie o príslušnosti; ak ide o spor o miestnu príslušnosť, predloží súdny spis svojmu nadriadenému súdu. Týmto rozhodnutím sú súdy viazané

7. Podľa § 196 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), ak tento zákon neustanovuje inak, na začatie konkurzného konania, na konkurzné konanie, na začatie reštrukturalizačného konania, na reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení (ďalej len „konanie podľa tohto zákona“) sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

8. Podľa § 196a ods. 1 ZKR, na konanie podľa tohto zákona sú kauzálné príslušné

- a) Mestský súd Bratislava III pre obvod Krajského súdu v Bratislave,
- b) Mestský súd Košice pre obvod Krajského súdu v Košiciach,
- c) Okresný súd Banská Bystrica pre obvod Krajského súdu v Banskej Bystrici,
- d) Okresný súd Nitra pre obvod Krajského súdu v Nitre,
- e) Okresný súd Prešov pre obvod Krajského súdu v Prešove,
- f) Okresný súd Trenčín pre obvod Krajského súdu v Trenčíne,
- g) Okresný súd Trnava pre obvod Krajského súdu v Trnave,
- h) Okresný súd Žilina pre obvod Krajského súdu v Žiline

9. Podľa § 196a ods. 3 ZKR, na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa

- a) odseku 1 písm. c), f) a h) a odseku 2 je príslušný Krajský súd v Banskej Bystrici,
- b) odseku 1 písm. a), d) a g) je príslušný Krajský súd v Bratislave,
- c) odseku 1 písm. b) a e) je príslušný Krajský súd v Košiciach.

10. Podľa § 196a ods. 6 ZKR súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

11. Podľa § 206o ZKR, konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončia na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023; to neplatí, ak podľa osobitného predpisu výkon súdnictva prechádza z vecne a miestne príslušného súdu na iný súd.

12. Zo spisu vyplýva, že predmetom konania je určenie neúčinnosti právneho úkonu (zmluvy o dielo uzavretej medzi žalovaným a úpadcom STAVUNION, s.r.o. v konkurze) voči konkurzným veriteľom úpadcu. Jedná sa teda o (sporové) konanie vyvolané osobitnou povahou konania podľa ZKR, a to konkrétne konania konkurzného [predmetný incidenčný spor má podklad v ustanoveniach druhého oddielu piatej hlavy ZKR (§ 57 - § 66 ZKR)]. Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 5Cbi/17/2021-322 z 12. apríla 2023 rozhodol o (odporovacej) žalobe správcu tak, že výrokom I. určil, že odporovaný právny úkon je voči veriteľom v konkurze vedenom na majetok úpadcu STAVUNION s.r.o. neúčinný a výrokom II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť v prospech konkurznej podstaty sumu 1 165 895,56 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom III. zamietol žalobu v časti úroku z omeškania a výrokom IV. priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Proti výrokom I., II. a IV. predmetného rozsudku podal žalovaný 9. mája 2023 odvolanie, ktoré bolo dňa 14. júna 2023 predložené na rozhodnutie Krajskému súdu v Prešove. Krajský súd v Prešove o odvolaní žalovaného nerozhodol a s poukazom na novelu CSP účinnú od 1. júna 2023, postupom podľa § 43 ods. 1 CSP v spojení s § 40 CSP, vec postúpil Krajskému súdu v Košiciach ako súdu funkčne a kauzálné príslušnému. Krajský súd v Košiciach s postúpením sporu nesúhlasil a vec predložil Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie sporu o príslušnosť podľa § 43 ods. 2 CSP.

13. Úlohou Najvyššieho súdu SR bolo teda posúdiť dôvodnosť nesúhlasu Krajského súdu v Košiciach s postúpením spisu Krajským súdom v Prešove na rozhodnutie o odvolaní žalovaného z 9. mája 2023 proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 5Cbi/17/2021-322 z 12. apríla 2023. Najvyšší súd SR sa nestotožnil s názorom Krajského súdu v Prešove, že konanie o odvolaní sa začína až predložením veci odvolaciemu súdu podľa § 377 CSP. Je síce pravda, že samotnému rozhodovaniu odvolacieho súdu o podanom odvolaní predchádza fáza konania na súde prvej inštancie, v rámci ktorej tento realizuje úkony v zmysle § 373 až § 376 CSP a až po ich uskutočnení vec predkladá odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní (§ 377 CSP), to však ešte neznamená, že len konanie na odvolacom súde upravené v § 377 a nasl. CSP je možné považovať za konanie o odvolaní. Úkony súdu prvej inštancie v odvolacom konaní, predpokladané ustanoveniami § 373 a § 374 CSP, slúžia na odbremenenie odvolacieho súdu od niektorých prípravných úkonov (odstraňovanie väd odvolania, rozhodovanie vo veciach súdnych poplatkoch, doručovanie odvolania a vyjadrení), ktoré je potrebné uskutočniť na to, aby odvolací súd mohol bez ďalšieho rozhodnúť o odvolaní, prípadne nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie (za splnenia podmienok podľa § 385 CSP). Stále však ide o jedno a to isté konanie o odvolaní, resp. odvolacie konanie (synonymá), ktoré konanie sa začína podaním odvolania odvolateľom. Zmyslom autoremedúry upravenej v § 376 CSP je, aby súd prvej inštancie mohol zrušiť vlastné nesprávne uznesenie, z ktorého doposiaľ nenadobudla práva iná osoba ako odvolateľ, a teda opäť odbremenenie odvolacieho súdu od rozhodovania o takýchto odvolaniach, ktorými sa nezasahuje do práv inej osoby (odlišnej od osoby odvolateľa). Len zo samotnej skutočnosti, že v procesnom predpise je upravený inštitút autoremedúry ako výnimka z devolutívneho účinku odvolania, ešte nemožno vyvodzovať, že existujú akési dve konania o odvolaní, z ktorých jedno sa začína podaním odvolania na súde prvej inštancie a druhé predložením veci odvolaciemu súdu na rozhodnutie o odvolaní. Najvyšší súd SR preto súhlasí s názorom Krajského súdu v Košiciach, že v posudzovanom prípade bolo odvolacie konanie začaté (podaním odvolania) už 9. mája 2023. Jedná sa preto o konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023, t. j. pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a zákona č. 398/2022 Z. z., ktorým sa mení zákon č. 150/2022 Z. z. o zmene a doplnení niektorých zákonov v súvislosti s novými sídlami a obvody súdov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Týmto zákonmi bola s účinnosťou od 1. júna 2023 zavedená tzv. reforma súdnej mapy. Jedným z novelizovaných predpisov bol ZKR, v rámci ktorého došlo k zavedeniu novej príslušnosti súdov na konanie podľa ZKR, a to tak súdov prvej inštancie (§ 196a ods. 1 ZKR), ako aj odvolacích súdov (§ 196a ods. 3 ZKR). Ustanovenie § 196a ods. 3 ZKR (týkajúce sa funkčnej príslušnosti vybraných krajských súdov na odvolacie konanie) v texte pod jednotlivými písmenami a) až c) priamo odkazuje na konkrétne ustanovenia § 196a ods. 1 ZKR,

upravujúce kauzálnu príslušnosť vybraných okresných súdov (v sídle kraja) na konanie podľa ZKR. Na túto úpravu nadväzuje ustanovenie § 196a ods. 6 ZKR, podľa ktorého súd, na ktorom prebieha konanie podľa tohto zákona, je príslušný aj na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona, s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Zákonodarca danou reformou sledoval špecializáciu súdnictva, ako možno vyrozumiť zo všeobecnej časti dôvodovej správy k zákonu č. 150/2022 Z. z., v ktorej sa uvádza, že reforma súdnej mapy je jedným z nástrojov na dosiahnutie efektívne fungujúcej justície, pretože vytvára vhodné podmienky pre špecializáciu sudcov, ako na úrovni okresných súdov, tak aj na úrovni krajských súdov. Pre rozhodnutie tohto sporu o príslušnosť bolo potrebné v prvom rade vyriešiť otázku časovej pôsobnosti právnych noriem upravených v § 196a ods. 1, 3 a 6 ZKR v nadväznosti na prechodné ustanovenie § 206o ZKR.

14. Súčasťou novely ZKR účinnnej od 1. júna 2023 je aj výslovné zakotvenie pravidla časového spolupôsobenia starých (neplatných a neúčinných) právnych noriem s právnymi normami novými (platnými a účinnými). Ide o tzv. ultraaktivitu procesných noriem zakotvenú v prechodnom ustanovení § 206o CSP k úpravám účinným od 1. júna 2023. Podľa tohto pravidla sa vecná a miestna príslušnosť súdu na konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 spravuje starou právnou úpravou (účinnou do 31. mája 2023). Z uvedeného pravidla zákonodarca upravil výnimku, vzťahujúcu sa na prípady, keď osobitný predpis stanovil prechod výkonu súdnictva z inak (podľa starej právnej úpravy) vecne a miestne príslušného súdu na iný súd. Podstata princípu ultraaktivity procesných noriem spočíva v tom, že v istých špecifických prípadoch alebo zo špecifických, obzvlášť zreteľných dôvodov sa aktivizuje starý procesný režim na konania za tohto starého režimu začaté, no prebiehajúce i počas účinnosti nového procesného režimu. Odôvodnené je to vždy v prípadoch, ak zákonodarca určitý inštitút z právneho poriadku vypúšťa - je logické, že začaté konania ohľadom tohto inštitútu sa dokončia podľa doterajších procesných predpisov [por. Števček, M.: O temporalite procesných noriem (malé praktikum z teórie práva), *Bulletin Slovenskej advokácie* 3/2015, s. 22-30]. V protiklade k ultraaktivite stojí pravidlo okamžitej použiteľnosti (novej) procesnej úpravy na všetky prebiehajúce konania začaté podľa doterajších (zrušených) predpisov (ďalej aj „okamžitá aplikabilita“), ktoré na rozdiel od ultraaktivity nevyžaduje výslovné zákonné zmocnenie, keďže je odvoditeľné pomocou ústavnokonformného teleologického výkladu. Podstatou princípu okamžitej aplikability je zabezpečiť procesne efektívne prejednanie veci vyhnutím sa nachádzaniu vhodného procesného režimu (v sieti prechodných ustanovení), čo umožňuje súdom sústrediť sa na hmotnoprávnú povahu sporu (III. ÚS 267/2017). Ultraaktivita v porovnaní s okamžitou aplikabilitou je vo všeobecnosti nežiadúca, pretože naráža na predvídateľnosť práva, dôveru subjektov v jasnosť a prehľadnosť právnej úpravy a princíp právneho štátu, ktorého imanentnou súčasťou je princíp právnej istoty. Ak teda ultraaktivita predstavuje odchýlku od žiadúceho stavu, je potrebné uprednostniť princíp okamžitej aplikability. Tam, kde nie je výslovné zakotvená ultraaktivita, platí okamžitá aplikabilita.

15. Prechodné ustanovenie § 206o ZKR k úpravám účinným od 1. júna 2023 je teda výnimkou z princípu okamžitej aplikovateľnosti novej procesnoprávnej úpravy ZKR, ktorá sa vzťahuje výlučne na konania začaté a právoplatne neskončené na súdoch vecne a miestne príslušných. Uvedené prechodné ustanovenie upravuje zachovanie vecnej a miestnej príslušnosti v konaniach začatých a právoplatne neskončených do 31. mája 2023. Neupravuje však zachovanie funkčnej a ani kauzálnej príslušnosti, čo vyplýva z gramatického (jazykového) výkladu predmetného ustanovenia. K novelizovanej úprave procesných ustanovení ZKR v znení účinnom od 1. júna 2023 je potrebné uviesť, že nový § 196a ZKR pod nadpisom Príslušnosť upravuje (v siedmych odsekoch) tak kauzálnu príslušnosť na konanie podľa ZKR (ods. 1, 2, 6, 7), ako aj funkčnú príslušnosť na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému v konaní podľa ZKR (ods. 3) a tiež miestnu príslušnosť (ods. 4). V odseku 3 upravená príslušnosť krajských súdov je jednoznačne funkčnou príslušnosťou, bez ohľadu na to, že tento právny pojem nie je v ZKR priamo uvedený (na rozdiel od nadpisu nad § 34 CSP), keďže sa týka príslušnosti krajských súdov (Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Bratislave a Krajského súdu v Košiciach) špecializovaných na konania o odvolaniach proti rozhodnutiam vydaným okresnými súdmi tak v konaní podľa ZKR, ako aj v sporových konaniach vyvolaných osobitnou povahou konaní podľa ZKR.

16. V posudzovanej veci je predmetom konania určenie neúčinnosti právneho úkonu (zmluvy o dielo

uzavretej medzi žalovaným a úpadcom STAVUNION, s.r.o. v konkurze) voči konkurzným veriteľom úpadcu, a teda odvolanie smeruje proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie vydanému v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR. S účinnosťou do 31. mája 2023 bol (podľa úpravy CSP, na ktorú odkazoval § 196 ZKR), namiesto všeobecného súdu žalovaného na takéto konanie príslušný výlučne súd, na ktorom prebieha konkurzné alebo reštrukturalizačné konanie (tu Okresný súd Prešov), ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní, okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov [§ 20 písm. d) CSP v znení účinnom do 31. mája 2023]. Príslušným súdom na odvolacie konanie bol potom podľa § 34 CSP v znení účinnom do 31. mája 2023 Krajský súd v Prešove, do obvodu ktorého patrí Okresný súd Prešov. S účinnosťou od 1. júna 2023 však ZKR nanovo upravil príslušnosť súdov na spory vyvolané osobitnou povahou konaní podľa tohto zákona (s výnimkou sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov), ktorá je zhodná s kauzálnou príslušnosťou súdu, na ktorom prebieha konanie podľa ZKR, teda konkurzné konanie, reštrukturalizačné konanie a konanie o oddĺžení. Pokiaľ teda na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému súdom prvej inštancie v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR bol podľa predpisov účinných do 31. mája 2023 funkčne príslušný Krajský súd v Prešove, zatiaľ čo s účinnosťou od 1. júna 2023 je na konanie o odvolaní v takomto prípade podľa § 196a ods. 3 písm. c) ZKR príslušný Krajský súd v Košiciach a súčasne § 206o ZKR ako intertemporálne ustanovenie explicitne neupravilo, že konanie o odvolaní začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 sa dokončí na súde funkčne príslušnom podľa predpisov účinných do 31. mája 2023, potom so zreteľom na princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy je od 1. júna 2023 na odvolacie konanie začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 funkčne príslušný krajský súd určený podľa úpravy ZKR účinnej od 1. júna 2023. V posudzovanom prípade je takýmto funkčne príslušným súdom Krajský súd v Košiciach

17. Z vyššie uvedeného vyplýva, že argumentácia, podľa ktorej funkčná príslušnosť Krajského súdu v Košiciach ako odvolacieho súdu je v predmetnej veci daná iba na konania začaté na Okresnom súde Prešov po 31. máji 2023, nie je správna. Najvyšší súd SR zastáva názor, že aj v prípade ostatnej novej procesných ustanovení obsiahnutých v ZKR má mať prednosť metóda teleologickej interpretácie právnych noriem, najmä ak vychádzanie úzko len z textu zákona v znení účinnom od 1. júna 2023, ktorý explicitne nevyjadruje všetky aspekty určenia príslušnosti odvolacích súdov v „starých“ odvolacích konaniach začatých do 31. mája 2023, by v konečnom dôsledku spôsobilo nejednotnosť v príslušnosti pri rozhodovaní v rámci obchodnoprávných sporov v režime Civilného sporového poriadku (porovnaj 5Ndob/5/2023, 3Ndob/8/2023) a rovnako tak pri rozhodovaní v konaniach podľa ZKR, resp. týmito konaniami vyvolaných sporoch, či v rámci registrových konaní v režime Civilného mimosporového poriadku (porovnaj 6Ndc/19/2023).

18. Najvyšší súd SR vzhľadom na vyššie uvedené uzatvára, že pre konania začaté a právoplatne neskončené do 31. mája 2023 zákonodarca v prechodnom ustanovení § 206o ZKR výslovne určil, že sa majú dokončiť na súdoch vecne a miestne príslušných podľa predpisov účinných do 31. mája 2023. Toto ustanovenie nepokrýva kauzálnu príslušnosť a ani funkčnú príslušnosť odvolacích súdov. Najvyšší súd SR zastáva názor, že pokiaľ by mal zákonodarca v úmysle v prechodnom ustanovení § 206o ZKR upraviť tiež zachovanie kauzálnej a funkčnej príslušnosti, urobil by tak explicitne ako v prípade ustanovenia § 470 ods. 4 CSP. Preto je pri nachádzaní funkčnej príslušnosti krajského súdu na konanie o odvolaní v sporoch vyvolaných osobitnou povahou konaní podľa ZKR potrebné vychádzať z okamžitej aplikability, a to v súlade so zámerom súdnej reformy zahŕňajúcej špecifické požiadavky zákonodarcu smerujúce k špecializácii súdov (sudcov) v určitých (zákonom určených) druhoch sporov tak, ako je tomu aj v danom spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR (§ 196a ods. 3 ZKR).

19. Najvyšší súd SR s prihliadnutím na článok 17 základných princípov CSP a v zhode s už vysloveným (obdobným) názorom v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Ndc/19/2023 z 27. júna 2023 a v náleze Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 257/2023-58 z 27. júna 2023 poukazuje aj na princíp hospodárnosti konania a v neposlednom rade na zachovanie účelu reformy súdnej mapy. Pre úplnosť uvádza, že týmto nedochádza k porušeniu práva na zákonného sudcu (§ 3 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov) a ani k porušeniu procesnoprávnej zásady perpetuatio fori (§ 36 CSP), keďže k zmene funkčnej príslušnosti prišlo na základe zmeny právnej úpravy a jej okamžitej

aplikovateľnosti, pričom úprava intertemporalít novej procesnej úpravy bola v rukách zákonodarcu. Pokiaľ v priebehu odvolacieho konania dôjde k zmene právnej úpravy funkčnej príslušnosti, je na zákonodarcovi, aby zrozumiteľne a jednoznačne upravil, či s ohľadom na princíp okamžitej aplikability novej procesnej úpravy a s ohľadom na povinnosť odvolacieho súdu skúmať svoju funkčnú príslušnosť počas celého konania podľa § 40 CSP, zostáva zachovaná funkčná príslušnosť v konaniach začatých podľa prechádzajúcej právnej úpravy, a to prijatím zodpovedajúceho prechodného ustanovenia, ktoré však v rámci novely ZKR prijaté nebolo.

20. Najvyšší súd SR vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že nesúhlas Krajského súdu v Košiciach s postúpením veci Krajským súdom v Prešove nie je dôvodný a na konanie o odvolaní proti rozhodnutiu vydanému (v spore vyvolanom osobitnou povahou konania podľa ZKR) Okresným súdom Prešov je podľa § 196a ods. 3 písm. c) ZKR v spojení s § 196a ods. 1 písm. e) ZKR funkčne príslušný Krajský súd v Košiciach.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu SR pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.